

Babylon (geschiedenis)

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 11 januari 2012) (Laatste bewerking: 15 oktober 2017)

De Grieken noemden de langgerekte, vruchtbare vallei tussen de rivieren de Tigris en de Eufraat, "Mesopotamië" land tussen twee rivieren. In het gebied waar thans het huidige Irak ligt, lag de dageraad van de menselijke geschiedenis en het begin van de grote beschavingen, van na de zondvloed. Hier verrezen ruim 20 machtige steden waaronder Oer (Ur), Akkad, Eridoe en Babel, de stad die door de Grieken Babylon werd genoemd. Meer dan 3000 jaar lang bloeiden hier verschillende beschavingen en kreeg de wereld van de Bijbel er voor een deel zijn gestalte.

De geschiedenis van het grote Babylon in het boek Openbaring vindt haar oorsprong in de oude stad Babel in het land Sinear. Deze stad wordt voor het eerst genoemd in (Genesis 10: 8-9-10). Babel is de weergave zoals die in het Oude Testament voorkomt; Babylon die van het Nieuwe Testament. Babel vormde het begin van de menselijke heerschappij op aarde, na de zondvloed. In de taal van Assur weergegeven, betekent Babel 'Babili' wat betekent: poort van God. Dat geeft Babel als het ware een dubbele betekenis. Daar waar mensen menen God te dienen, worden ze door het misleidende van Babel verward en komen ze niet bij God terecht, maar blijkt juist Gods tegenstander hen in hun macht te hebben. Al vanaf het begin is Babel bekend geworden als de stad die zich tegen alles verzette wat maar iets met God te maken had. Babel is in de Bijbel het prototype van de gevallen mens en het grote voorbeeld van de opstandigheid van de mens tegen God.

Inplaats van zich op Gods bevel over de aarde te verspreiden, streefde de mens naar centralisatie en bouwde ze een stad om haar eigen glorie te onderstrepen. In de grote bloeitijd van Babylon stonden er binnen de poorten van de stad tientallen tempels voor de hemelse godheden voor onder meer de god Mardoek. Volgens [Herodotus](#) bevond zich in één van deze tempels een gouden beeld van Mardoek zittend op een troon met een grote tafel naast zich. Babylon werd een ware metropool met ingewikkelde waterwerken tempels en een tempeltoren (Ziqqoerat) de [Etemenanki](#). Deze tempeltoren moet één van de ontzagwekkendste bouwwerken van die tijd op aarde zijn geweest. De toren stond op de vlakte van Babylon, was 90 meter hoog en had een grondvlak van 90 bij 90 meter. De afmetingen doen sterk denken aan het Nieuwe Jeruzalem, dat ook gelijke lengte, breedte en hoogte heeft. Dit is de tegenhanger van het Nieuwe Jeruzalem van God. Dit is het oude Babel van de duivel. Niet minder dan 58 miljoen bakstenen zijn bij de bouw gebruikt. Volgens Herodotus hadden de stenen een helderblauwe kleur. Volgens de traditie zouden er 600.000 bouwlieden aan de toren hebben gewerkt. Oude beschrijvingen komen overeen met de Bijbelse voorstelling van de Toren van Babel die het toppunt vormde van eرزucht symboliseerde.

Genesis 11:4 Welaan, laten wij ons een stad bouwen met een toren, waarvan de top tot de hemel reikt, en laten wij ons een naam maken, opdat wij niet over de gehele aarde verstrooid worden.

De Toren van Babel, Pieter Bruegel 1563

Het gaat hier duidelijk om menselijke ambities zoals ook in onze tijd tot uitdrukking komt in allerlei bouwwerken. Overal [verrijzen gebouwen die tot aan de 'hemel' reiken](#). Zo denken de oliesjeiks in Dubai in hun grootheidswaanzin en mateloze arrogantie hemel en aarde met hun oliedollars te kunnen kopen. De sjeiks noemen zich 'de scheppers van de wereld' en spreken ongegeneerd van een 'tweede Genesis'. De Bijbel leert dat God onaangenaam was getroffen door de hoogmoed en de uitwassen van de mens toen Hij zag waar ze in Babel mee bezig waren. Hier werden de machten van het kwaad samengetrokken. Hier lag satans kwade bedoelingen met de

mens, de bakermat van alle valse godsdiensten en andere demonische invloeden.

Het was Nimrod, een [nakomeling van Noach's zoon Cham](#) de eerste despoot, die "een gewelddadig gezag en heerschappij" vestigde, en zich daarbij tegenover de Here opstelde. Het buitenbijbelse "Boek des Oprechten" meldt dat Nimrod, Satan (Moloch) tot god had verheven. Hij en zijn vrouw aanbaden de sterren, zon en maan. Nimrod was de bouwer van Babel en "de grondlegger van alle koningschap en tirannie." Nimrod, wiens naam kan worden uitgelegd als "Hij die de mensen deed rebelleren tegen God" was de uitvoerende macht van satans plannen. Hij liet de toren bouwen die reikte tot aan de 'hemel'. De toren was bedoeld om als reddingsplaats te dienen voor het geval God opnieuw mocht besluiten een watervloed over de aarde te brengen. Nimrod dacht op

deze manier af te kunnen rekenen met Gods Macht. Babel wilde voor zichzelf een wereldnaam maken door de God van de Bijbel aan te vallen. Dat daar geen zegen op ruste mag duidelijk zijn. Nimrod was de meest onbeschamende goddeloze figuur die de wereld ooit heeft gekend; iemand die er niet voor terugdeinsde om God in het aangezicht te slaan. Door de spraakverwarring kreeg [Nimrod later een groot aantal andere namen](#). Ook valt er een lijn te trekken van Nimrod tot in tijd. Die lijn loopt via Nebakadnezar, Darius, Alexander de Grote, Caesar, Filips II, Lodewijk XIV, Napoleon, Hitler, Stalin en Mao Tse Toeng. Al deze heersers probeerden hun eigen rijk uit te bouwen tot een wereldrijk.

Het oude Babel is een voorbeeld van de antichristelijke wereldmacht in de eindtijd. De macht uit Openbaring 17-18 die naar verwachting in onze tijd op het wereldtoneel zal verschijnen en eveneens grote woorden zal spreken tegen de God van de Bijbel. Het was Johannes die hem het eerst de antichrist noemde. **(1 Johannes 2:18 en 2:22)** Het is de laatste poging van de mens om buiten God om tot vrede en welstand te komen. Deze leider zal verschijnen in de periode voorafgaand aan het duizendjarige rijk. Hij is de tegenstander van God en een vijand van de mensen en zal over bovennatuurlijke gaven en capaciteiten beschikken en zich voordoen als de redder van een wereld die op het punt staat ten onder te gaan.

Nimrod was niet alleen de stichter en politieke leider van Babylon, maar ook haar religieuze leider. Hij was de priesterkoning van deze stad. Van hem stamt een hele dynastie van priesterkoningen af - ieder steeds het hoofd van de Babylonische mysteriegodsdiens. Deze dynastie duurde voort tot in de dagen van Belsazar, waarover de profeet Daniël bericht. Belsazar is bekend van de geheimzinnige hand die woorden van onheil schreef op de wand van het paleis van de koning. Daniël verteld Belsazar dat God zijn koningschap geteld heeft en er een eind aan maakt; "gij zijt in de weegschaal gewogen en te licht bevonden: uw koninkrijk is gebroken en aan de Meden en Perzen gegeven." (Daniël 5:25-26-27-28)

Mene mene tekel ufarsin

Het ging bij de grote maaltijd die Belsazar gaf voor duizend van zijn machthebbers, (Daniël:5-1) niet slechts om een feest, maar veeleer om een religieuze bijeenkomst. De verdorven en mensonterende rituelen die daar plaats vonden was niets anders dan een plechtig herdenken van de Babylonische afgodendienst! Daniël schrijft: 'Zij dronken wijn en roemden de goden van goud en zilver, koper, ijzer, hout en steen'. (Daniël 5:4) Zij dronken uit pure gods-lastering hun wijn uit *het gerei van het huis* (tempel) die door Nebukadnezar in 587 v.Chr., (II Koningen 25) uit de tempel van de Heer in Jeruzalem was geroofd. Deze bezoedeling van Belsazar bracht een snel oordeel des Heren over hem en zijn rijk. Het oude

Babel ging haar ondergang tegemoet!

Een van de mysterievormen van Nimrod was die van een vis. In deze vorm werd Nimrod bekend als de geheimzinnige visgod "Oannes" en "Dagon" bij de Filistijnen (Richteren 16:21-30; I Samuel 5:5-6). Oude monumenten laten Nimrod/Dagon zien als half man half vis. Of een mens met een mijter op het hoofd en daaraan vast een soort vissenlichaam. [Berossus de Babylonische priester](#), historicus en sterrenkundige, vertelt dat het hoofd van Oannes er uitzag als de kop van een vis. Dit werd later bevestigd toen oudheidkundigen bij opgravingen in het oude Mesopotamië een afbeelding van deze visgod vonden. Het Dogonvolk in het Afrikaanse Mali kennen ook een goddelijk wezen met een vissenkop die zij "Nommo" noemen. Deze Nommo worden door de Dogon de "Instructeurs" en de "Meesters uit het water" genoemd. In het Pergamum-museum in Berlijn staat een steen afkomstig uit Babylonië waarop priesters te zien zijn met op hun hoofd een mijter in de vorm van een visbek ter verering van Oannes. Ook is hij te zien op een Mesopotamische houtsnede.

Oannes op een Assyrische

Later werd het lichaam van de vis achterwege gelaten en alleen de viskop als mijter gebruikt. Op verschillende munten van Malta wordt deze god vertoond zonder het vissens lichaam, met alleen de viskop-mijter die overbleef. Vanuit Babel werd deze Oannes tenslotte populair bij vele volken, zelfs bij de Maya's in Midden Amerika. Een zeer succesvolle weg liep naar Rome waar tegenwoordig de "bek" van de visgod nog is terug te zien in de mijter van de paus en de kardinalen.

Semiramis. (Koningin des hemels)

Een Babylonische overlevering vertelt dat Nimrod was getrouwd met [Semiramis](#). Volgens een Babylonische overlevering beheerde zij een herberg. Joodse verhalen vertellen dat zij een boordeelhoudster was. Zij zou als dochter van een gewone sterveling en van de godin Derketo geboren zijn. In de woestijn te vondeling gelegd werd zij door een herder gevonden en opgevoed. Volgens de overlevering was Semiramis een machtige vrouw die samen met haar man de [grote Pagan-religie stichtte](#). Zij zou op bovennatuurlijke wijze zwanger zijn geraakt van de "zon-god" Nimrod die na zijn dood was overgegaan naar het rijk der goden en toen vereerd werd als [hoofdgod Marduk](#) en uitgeroepen tot de rijksgod van de Babyloniërs en beschermer der koningen. Semiramis zou op 25 maart (Ishtar/Pasen) zwanger zijn geraakt en precies negen maanden later op 25 december een zoon ter wereld hebben gebracht, die in het Soemerisch Ninus genoemd werd. Zij vertelde dat het kind een reïncarnatie was van Nimrod, eveneens geboren op 25 december.

Het was volgens de mysteriën van Babel een prachtige 'zoon', schoon van gestalte. Toen zij hem aan het volk toonde, werd hij begroet als de beloofde verlosser. Door het baren van dit 'onbevleete kind' verkreeg Semiramis de titel 'Koningin des hemels'. De profeet Jeremia waarschuwt heftig voor haar (Jeremia 7:18 en 44:17). Na de geboorte gaf Semiramis de bevolking van Babylon de opdracht een boom uit het bos te halen en die te versieren. Opvallend bij dit verhaal is dat de hoofdlijnen bijzonder veel overeenkomst vertonen met de geboorte van de Here Jezus. De vrouw is een maagd die op bovennatuurlijke wijze een zoon ontving. De zoon stierf op gewelddadige wijze. Echter, als 'god' kwam hij tot nieuw leven. Kenmerkend is het geloof dat zowel de godin, als de zon en/of de vadergod, na hun aardse leven ergens in de hemel verkeren. In de Bijbel is Ninus bekend als Tammuz en bij de Egyptenaren als Horus. Het was deze Tammuz tegen wiens aanbedding Ezechiël protesteerde ten tijde van de ballingschap (Ezechiël 8:14).

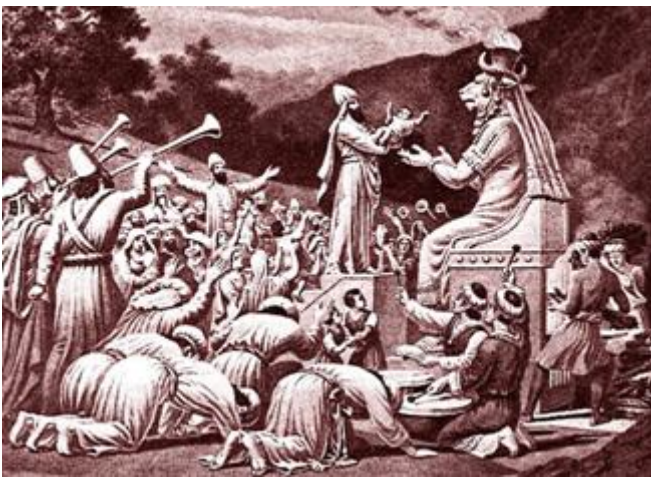
De overlevering vertelt dat Semiramis ervoor zorgde dat Babylon verder werd uitgebreid en versterkt. Zij liet prachtige paleizen bouwen met hangende tuinen. Het historische Babel lag aan de rivier de Eufraat en aan een uitgebreid kanalenstelsel dat op deze rivier was aangesloten. De Grote toegangsweg tot de stad begon bij de Ishtar Poort. Deze was bedekt met een zwerm monsters, inclusief 337 slangdraken. De stad was voorzien van een 28 meter brede en 105 meter hoge verdedigingsmuur waarin 150 poorten toegang tot de stad gaven. Op deze nimmer geëvenaarde muur stonden 250 torens van 30 meter hoogte. Om de stad lag een brede gracht en midden door de stad stroomde de rivier de Eufraat die het gehele jaar door zorgde voor voldoende water. Volgens een overlevering was er in de stad een voedselvoorraad aangelegd waarvan de gehele bevolking ca 20 jaar kon leven.

Semiramis was ook degene die duizenden mensen liet offeren door middel van kruisiging naar de zon gericht of rituele verbranding. Haar methode van kruisigen werd later door de Romeinen overgenomen. De brandoffers vonden plaats voor een reusachtig standbeeld van een gehoornde god, die bekend stond als Moloch. Soms stond er voor [Moloch](#) een altaar of had hij een holte in zijn buik waar een groot vuur werd gestookt, waar de eerst geborene zonen van Babylon in werden gegooid. Vaak werd Moloch voorzien van metalen handen die roodheet werden gestookt en waarop de baby's werden gelegd. Het geluid van trommels en tamboerijnen overstemde het geschreeuw van de geofferde kinderen.

Moloch cultus

De bewoners van Babylon maakten een "wens lijst" voor Moloch en plaatsten deze met hun baby's in de armen van Moloch om levend te worden verbrand. Zij geloofden dat bij het offeren van hun baby's aan deze god op de 25ste december, zij alles zouden ontvangen wat ze maar wensten in het jaar dat zou komen.

Dit ritueel wordt jaarlijks nagebootst in Californië wanneer de [Bohemian Grove](#) daar hun bijeenkomst houdt. De Bohemian Club is gevestigd in Sonoma County ten noorden van San Francisco dicht bij het gehucht Monte Rio bij de Russische rivier. Eenmaal per jaar komt hier een zeer exclusieve club van Amerika's belangrijkste politici, bankiers, industriëlen, wetenschappers en mediabaronnen bijeen. De vroegere Amerikaanse president Herbert Hoover noemde de bijeenkomst van de Grove eens *De grootste mannenparty op aarde*. Onder de leden

bevinden zich figuren wiens namen ook steeds bij verschillende Nieuwe Wereld Orde organisaties opduiken zoals, Henry Kissinger, James Baker, David Rockefeller, Jimmy Carter, George Bush senior en George Bush junior. In 1992 was Michaël Gorbatsjov aanwezig. De club telt 2600 mannelijke leden waarvan het overgrote deel jaarlijks de Grove bezoekt en afhankelijk van hun status gasten mogen uitnodigen. Ieder jaar spoeden ze met genodigden in hun kielzog, naar de Grove. De leden worden over 122 dorpjes verspreid die namen dragen als *De Schedelhoofden*, *De verloren Engelen*, *Het eilandrijk van Aves*, *Het uilennest en de Zon aanbidder*s. Dorpsleden nodigen elkaar uit voor het vieren van kamppartijen. Ze organiseren commerciële

vergaderingen en bespreken politieke kwesties. Onderzoeker en auteur Don Eichelberger omschreef de Grove als een plek waar de slechtste ideeën naar boven kunnen komen. Hier komt de Elite tezamen die achter de schermen aan het werk zijn om Jeruzalem tot het hoofdkwartier te maken van de NWO met hun *Beest als god in de Tempel*.

Doordat Semiramis een goddelijke status had meegekregen ontstond de basis van de "[Moeder/kind cultus](#)", waarin de moeder een steeds belangrijker rol ging vervullen. In het Latijn werd het als 'Mea Domina' (Madonna)vertaald. De cultus rond haar persoon verspreidde zich vanuit [Babylon over de hele wereld](#). Door de spraakverwarring zijn bij veel volken Nimrod en Semiramis en het kind Ninus/Tammuz bekend onder verschillende benamingen. In elke cultus valt op dat zij als moeder meer eer ontvangt dan de goddelijke zoon en zijn vader. Bijzonder is wel dat het verhaal van de onbevleete geboorte bij allemaal gelijk is. De beeltenis van

Original Virgin Mother:

Queen of Babylon Semiramus and son Tammuz.

LE...
She is the Original Queen of Heaven of Babylon (Jeremiah 7 & 44)

- Isis and Osiris of Egypt
- Cybele and Deoios "Magna Mater of Asia"
- Fortuna and Jupiter of Rome
- Eirene and Ploutos of Greece
- Divaki and Krishna of India
- ShingMoo and Ma Tsoopo

• **The Virgin Mary is the "Queen of Heaven" is church doctrine in the Roman Catholic Church.**

There have been countless accounts of supernatural phenomena involving statues, apparitions, and healings. Since Mary-worship is found nowhere in the writings of the first Christians, it is believed to be adopted by the Roman Church after the 4th century A.D.

de koningin des hemels met de baby in haar armen zag men overal. Semiramis wordt onder meer gekarakteriseerd als Koningin des hemels, Moedergodin, en Grote Moeder. [Het werd de mysteriegodsdiens van Phoenicië](#), en door de Phoeniciërs werd het naar de einden der aarde gebracht. In Egypte was het [Isis met zoon Horus](#); Thea en Zeus (Kreta); Cybele en Deoios (Klein-Azië); Divaki en Krishna en [Isi en haar zoon Iswara \(India\)](#); (dat is vandaag nog zo), Venus en Cupido in Italië. In het oude Rome stonden zij bekend als Fortuna en Jupiter, Aphrodite en Eros in Griekenland alsook [Irene de godin van de vrede met de kleine Plutus](#) in haar armen. In China tenslotte kende men haar als Shing Moo, de heilige moeder, afgebeeld met een kind in haar armen en een stralenkrans rond haar hoofd.

Binnen 1000 jaar was de Babylonische afgodendienst een wereldgodsdiens geworden. Oude geschriften, beelden, tekeningen en afgodenbeelden laten één en dezelfde vrouw zien, Semiramis. De Rooms-katholieke missionarissen waren verbaasd te ontdekken dat zelfs in Zuid-Amerika, Tibet, China en Japan

een tegenhanger van de Madonna en haar kind, toegewijd werd aanbeden alsof ze in Rome zelf waren. Zij dachten dat andere zendelingen hen voor waren geweest. Semiramis stond in het vaandel van alle Assyrische vorsten, en werd tevens het favoriete object van aanbidding en geleidelijk aan tot "moeder der goden" en "Koningin des Hemels." In deze rollen stond zij onder meer bekend als Artemis, Astharoth, Asjtarte (Ishtar), de hemelse Afrodite of Venus, en de Egyptische Isis. Zo werd zij de heilige moeder, de grote hemelse beschermvrouwe, de bron van voorspoed voor allen die onder Nimrods banier leefden.

Zij heeft als vrouw van Nimrod een grote invloed gehad op de mythologie en daarmee op de godsdiensten wereldwijd. Zij staat bekend als de stichtster van de Babylonische mysteriën en als eerste hogepriesteres van het afgodendom. Het is verbazingwekkend wat de oude godsdienst van Babel aan cultus vertoonde. Verschillende gebruiken zijn vandaag terug te vinden in de verschillende godsdiensten. De Moederverering, bidden met een kralenketting; het branden van kaarsen; monniken en nonnensysteem en priesterklassen. Zo werd Babel de bron van de afgoderij en de moeder van elk heidens systeem in de wereld. De mysteriegodsdienst die in Babel haar oorsprong vond verspreidde zich in verschillende vormen over de aarde en zal binnen afzienbare tijd tot volledige ontplooiing komen in het Babylon van de eindtijd.

Toen de stad en de tempels in Babel werden verwoest, vluchtte de hogepriester met een groep ingewijden met beelden en al naar [Pergamum](#), waar het symbool van de slang werd opgericht als het beeld van de verborgen wijsheid. Daarvandaan staken ze later de zee over en emigreerden naar Italië waar zij zich vestigden op de Etruskische vlakte. Daar werd de oude cultus gepropageerd onder de naam van de Etruskische Mysteriën en tenslotte werd Rome het hoofdkwartier van de Babylonische afgodendienst. De voornaamste priesters droegen mijters in de vorm van een vissenkop ter ere van Oannes, de visgod. De mijter is volkomen onbekend in Gods Woord. Jezus, en zijn apostelen hebben nooit een mijter gedragen en ook Aäron en de hogepriesters niet.

Via de Etrusken van Lydia kwam de Babylonische afgodendienst het Romeinse Rijk binnen waar het vervolgens grote invloed uitoefende op de religieuze ontwikkeling aldaar. Hier ontwikkelde zich ook de Babylonische "Priester-Orde" een stelsel dat beweert de hoogste wijsheid en de meest goddelijke geheimen te bezitten. Aan het hoofd van deze priester beweging stond een hogepriester genaamd "Pontifex Maximus", wiens woord wet was. Toen de voornaamste priester zich in Rome had gevestigd nam hij deze titel aan en werd deze op zijn mijter afgedrukt. Hij droeg aan zijn hand een ring ter verering van de visgod Oannes. Toen Julius Caesar staatshoofd was geworden, werd hij gekozen tot Pontifex Maximus. In eerste instantie vervulde hij die functie bij de Etruskische Orde maar vanaf 63 v.Chr., werd hij tot Opperste Pontifex van de Babylonische Orde benoemd. Zo werd Caesar de eerste Romeinse keizer, hoofd van het Babylonische priesterschap en verenigde satan, Babel en Rome in één religieus systeem.

De titel Pontifex Maximus werd van toen af aan gedragen door alle Romeinse keizers tot aan Constantijn de Grote, die tegelijkertijd hoofd van de kerk en hogepriester was! In 376 n.Chr., weigerde keizer Gratianus deze rol. Zijn opvolger werd Damasus, de bisschop van de Kerk van Rome. Dat duurde twee jaar en toen ging de functie over naar de leider van de hele Roomse-kerk en werd deze hoofd van de Babylonische orde. De titel werd later overgedragen op de bisschoppen van Rome en wordt thans gedragen door de paus. Naast de Rooms-katholieke kerken zijn de protestantse kerken ontstaan, die echter over het algemeen uit haar zijn voortgekomen en daardoor ook nog tal van Babylonische elementen hebben, waarvan niets in de Bijbel terug te vinden is.

Niet alleen de mijters van Babylon werden populair in Rome, maar het gehele religieuze systeem zo schrijft Ralph Woodrow in [Babylon Mystery Religion](#). Deskundigen hebben vastgesteld dat nagenoeg alle op aarde voorkomende godsdiensten zijn afgeleid van de in Babel begonnen afgodendienst. Zo blijkt het Hindoeïsme te zijn voortgekomen uit het oorspronkelijke Babylonische Pantheïsme. Het Boeddhisme op haar beurt is weer ontstaan uit het Hindoeïsme. Zo zijn alle religies, behalve het Judaïsme ontstaan in het oude Babel.

Al spoedig begonnen de Babylonische ritens zich in de Roomse-kerk te manifesteren en werd de verering van heiligen, engelen, beelden, relikwieën, heilig water, en de verering van de Maagd Maria ingesteld. Dat gebeurde in 381 n. Chr. Vanaf die tijd speelt de Babylonische "Moeder/kind" cultus een overheersende rol in de kerk van Rome. Vanaf het begin werd er gebruik gemaakt van de term "Moeder Gods", moeder van allen, vervangster van Eva. Al deze titels zijn echter nergens in de Bijbel terug te vinden. Desondanks werd Maria de "Koningin des hemels", hoger dan alle heiligen. Slechts God is meer dan zij! In 1954 herhaalde paus [Pius XII nog eens dat Maria officieel tot "Koningin des hemels"](#) was benoemd. Maar op basis van de uitspraak van Jezus: 'Ik ben de weg de waarheid en het leven; niemand komt tot de vader dan door mij'(Johannes 14:6), werd er geen andere middelaar (ster) getolereerd.

Paus Pius XII

Ook de heilig verklaring in de RK-kerk is iets wat de Bijbel niet kent. Heiligheid kan de mens alleen verkrijgen door de genade van God. Heiligen zijn verlost kinderen, afgezonderd van de wereld en van hun zonden. Zij zijn rechtvaardig verklaard alsof ze nooit gezondigd hebben. Zij zijn in Christus, ook de allerzwaksten. Iemand die niet verder is gekomen dan wat gemompel tot de Here en gevraagd heeft om in zijn hart te komen, die is door de Here aangenomen en een heilige geworden. Dat is een puur persoonlijke zaak, daarvoor heeft de mens niemand nodig en zeker de kerk van Rome niet. Dat is een zaak tussen de mens en God zonder tussenkomst van derden. Maar voor een rooms-katholiek is niet Gods Woord het hoogste gezag maar is de mening van de kerk beslissend.

De basis voor de heiligenverering heeft betrekking op genade. Volgens Rome is de genade iets binnen in de mens. De Bijbel leert geen heiligenverering of voorspraak bij heiligen. De apostelen wijzen elke religieuze verering van mensen af, hetzij levend, hetzij gestorven. Nooit worden mensen in de tijd van de apostelen opgeroepen om te bidden tot overledenen. En nergens staat dat er overledenen vereerd moeten worden in de trant van 'Bidt tot de heilige Petrus', of 'Vereer de heilige Moeder Gods'.

Ook bestaat er geen enkele zonde, hoe zwaar ook, of de kerk van Rome kan haar vergeven. Maar Jezus heeft gezegd: "opdat zij vergeving der zonden ontvangen...door het geloof in Mij" (Handelingen 26:18), dus niet door het geloof in de Rooms-Katholieke kerk en in haar sacramenten. Het is dan ook een vreselijke aanmatiging, wanneer deze kerk leert dat mensen "alle doodzonden in de biecht moeten opsommen, zelfs wanneer deze zeer verborgen zijn" en slechts een (niet uitgevoerd) verlangen naar ontucht betreffen en dat de priester dan kan zeggen: "Ik ontsla u van uw zonden".

De profeet Jeremia maakt duidelijk dat het aanbidden van de koningin des hemels een zonde is.

Jeremia 7:18 De kinderen rapen hout, de vaders steken vuur aan en de vrouwen kneden deeg om offerkoeken te maken voor de koningin des hemels en zij brengen plengoffers aan andere goden teneinde Mij te krenken.

Maria en Jezus? Nee, dit is een afbeelding van Isis en Horus en gaat terug op de "Koningin des Hemels" Semiramis en Tammuz in Babylon. Let op de twaalf sterren; die zijn thans terug te zien in de vlag van Europa.

Het mag duidelijk zijn dat Jeremia met 'koningin des hemels' nooit Maria bedoeld kan hebben. In de eerste eeuwen werd Maria alleen gezien als de moeder van Jezus en niet meer dan dat. In de wortels van de christendom was er geen sprake van Maria verering, dat is pas later ontstaan.

Vandaag wordt niet alleen Maria aangeroepen maar ook allerlei heiligen. De Bijbel leert dat de mens niet mag bidden tot overleden personen maar alleen tot God, door Zijn Zoon Jezus Christus.

Zoals gezegd verspreidde de Babylonische afgodendienst zich naar alle richtingen over de aarde. In het oude Perzische-rijk werd het bekend als het Mithraïsme. Dit religieuze systeem werd geleid door een hogepriester die men "Pater Patrum" noemde, wat betekend "Vader der Vaderen". Via Perzië kwam deze tak van de Babylonische afgodendienst uiteindelijk ook in Rome terecht. En zo werd het hoofd van de kerk van Rome Papa, Pope of Paus. Zoals bekend draagt de paus ook de titel van heilige vader. Dat is dezelfde titel waar de Here Jezus God de Vader mee aansprak in het hoogpriesterlijk gebed.

Johannes 17:11 En Ik ben niet meer in de wereld, maar zij zijn in de wereld en Ik kom tot U. Heilige Vader, bewaar hen in uw naam...

Het toe-eigenen van deze naam door een mens is ronduit godslasterlijk. En of deze titel nog niet genoeg is noemt men de paus ook nog eens de plaatsbekleder van de Here Jezus op aarde. Dat staat ook in zijn mijter; "Vicarius Filii Dei", plaatsvervanger van de Zoon van God. Het wemelt van de websites op internet waarin dit

Vicarius Filii Dei vereenzelvigd wordt met [het getal van het beest 666](#). Verder noemt men de paus ook nog de opvolger van Petrus. Paus Innocentius III (1198-1216) verklaarde het volgende „*De Here heeft Petrus niet slechts de kerk, maar de gehele wereld te regeren gegeven. Zoals voor Christus alle knie moet buigen, zo moeten allen ook de Petrus van de Roomse-katholieke kerk gehoorzamen. De vorsten van deze aarde moeten niet menen recht tot regeren te hebben, wanneer zij Petrus en zijn opvolgers niet eerbiedig dienen*”, aldus Innocentus.

Codex Iuris Canonici, het kerkelijk wetboek, verschaft Rome de kerkelijke juridische basis waarvan de grondslag is gebaseerd op goddelijke rechten. Jezus, heeft Zijn macht overgedragen aan Petrus en diens opvolgers om als Diens plaatsbekleder- en dus als God op aarde- te regeren. Volgens het canonieke recht neemt de paus de eerste plaats in de wereld in en is er geen enkele instantie die hem ter verantwoording kan roepen. Hij is de vader der vorsten en koningen, regeerder van de wereld. In die hoedanigheid presenteert de paus zich ook vandaag aan de wereld. Het is voor niemand een geheim hoe groot de invloed van de Rooms-katholieke kerk in de wereld is. De wereld van vandaag telt ca 1.2 miljard mensen die zich Rooms-katholiek noemen, verdeeld over bijna alle landen van de aarde.

De Mariaverering in de Roomse-kerk heeft zich ontwikkeld tot een bron van demonische activiteit en demonische gebondenheid. Met name paus Johannes Paulus II stond bekend als een zeer fanatiek Maria-vereerder. Dat bleek nog eens toen hij enige tijd geleden de hele wereld opdroeg aan Maria. Tijdens een mis voor honderdduizenden toehoorders in Lotz, Polen bad hij tot de Maagd Maria om religieuze vrijheid voor de wereld. Het bidden tot Maria, het aanroepen van haar komt neer op het contact zoeken met doden. Niet alleen Maria wordt aangeroepen maar ook allerlei heiligen. De Bijbel leert dat de mens niet mag bidden tot overleden personen maar alleen tot God, door Zijn Zoon Jezus Christus. Ook is er in de kerk van Rome plaats voor heiligenverering, in het bijzonder voor de Maria devotie en verering. De basis voor de heiligenverering in de roomse kerk is de visie op genade. Volgens Rome is de genade iets binnen in de mens. De Bijbel leert geen heiligenverering of voorspraak bij heiligen. De apostelen wijzen elke religieuze verering van mensen af, hetzij ze nog leven, hetzij ze reeds gestorven zijn. Nooit worden mensen in de tijd van de apostelen opgeroepen om te bidden tot overledenen. En nergens staat dat er overledenen vereerd moeten worden in de trant van ‘Bidt tot de heilige Petrus’, of ‘Vereer de heilige Moeder Gods’. Een bekend gegeven is ook dat Maria de gewoonte schijnt te hebben zo af en toe te verschijnen. De Rooms-Katholieke kerk heeft een aantal van deze verschijningen als echt erkend. Maar het heeft er meer van weg dat satan hier een spel met de mensen speelt.

Rome is gevuld met gruwelen. Naast de Mariaverering kent de kerk van Rome nog een heel scala aan andere gebruiken die nergens in de Bijbel terug te vinden zijn. Zo is de rozenkrans geen uitvinding van Rome maar een oud gebruik bij verschillende heidense godsdiensten waaronder het Hindoeïsme en is het vagevuur van origine een Babylonische lering. Ook de stralenkrans rond het hoofd van Maria, van de Here Jezus en van de meeste heiligen, de nimbus, is nergens in de Bijbel terug te vinden. Wel is dit te zien in de afbeeldingen van goden en godinnen van Babylon. Zelfs "de Mis" (die ze het onbloedige heroffereren van Christus noemt) gaat geheel terug naar zijn Babylonische oorsprong, evenals het gebruik van wierook en de kinderdoop zijn allemaal leringen, die in Babel ontstonden en niet in de Bijbel terug te vinden zijn. De geconsacreerde "hostie", die het "lichaam van Christus" genoemd wordt en die aanbeden wordt als Christus, is een gruwel.

De monnikspij met kap is terug te vinden bij de duivelsaanbidders in het oude Chaldea en bij de aanbidding van Tammuz in het oude Babel. De profeet Ezechiël verteld dat satan groot succes had met Tammuz de tempel van God te verontreinigen (Ezechiël 8:14-15-18).

Zelfs het kruis en het slaan van een kruisje is vele duizenden jaren ouder dan het christelijke tijdperk. Gods Woord geeft geen enkele aanwijzing voor het gebruik van het kruisteken. Wat nu genoemd wordt het Christelijk kruis, was oorspronkelijk helemaal geen Christelijk embleem. Het teken komt voort uit de [mystieke "Tau" van de Egyptenaren](#) en de "T", het initiaal van Tammuz. Het werd gebruikt in de Babylonische mysteriën met dezelfde magische bedoelingen als de Rooms-katholieke kerk die nu gebruikt. Het Kruisbeeld dat Paus Johannes Paulus II regelmatig bij zich droeg was ook in gebruik bij Benedictus XVI, is geen traditioneel Kruisbeeld. Dit kruis staat bekend als het "Gebogen Kruis" en is een symbool dat door satanisten en Zwarte tovenaars in de zesde eeuw is ontworpen en is lange tijd in de Middeleeuwen in Satansmissen gebruikt.

Het vertegenwoordigt de Bijbelse tekst het "Teken van het Beest" en is sinds het IIde Vaticaans Concillie weer in gebruik. Op dit gebogen of gebroken kruis, is het repulsieve en vervormde corpus van Jezus te zien. De magiërs uit de 6^e eeuw noemden dit Bent Cross het "Merk van het Beest". Het merendeel van de volgelingen van de kerk van Rome hebben niet het geringste vermoeden dat dit kruis in werkelijkheid helemaal niets met de Here Jezus van doen heeft. De auteur Piers Campton heeft in zijn boek "[The broken cross: Hidden hand in the](#)

[Vaticaan](#)” de betekenis van het gebogen kruis uiteengezet. Volgens hem is deze soort van crucifix een sinister symbool welke door satanisten in de 6^e eeuw werd gebruikt.

De Vestaalse maagden van Rome droegen het op hun kleding of aan een ketting rond hun hals en veel Oudegyptische afbeeldingen tonen hetzelfde beeld. De lijst van heidense gebruiken is schier oneindig. Zo was ook de "[Aflaat](#)" dat veelvuldig werd toegepast, niets anders dan een misleiding van hen die in zonde leefde hopen op vergeving na de dood terwijl ze beroofd werden van hun redding door Jezus Christus. Dit is een ongelooflijke belediging van Gods genade, die Hij door het

kruis van de Here Jezus heeft gebracht voor ieder mens. Ook heeft men de kerkelijke traditie gelijkgesteld met het gezag van Gods Woord en is het woord van de paus onfeilbaar geworden in zijn officiële uitspraken.

Er groeit een geslacht op dat niets meer weet van de levende God van de Bijbel. De Oecumenische kerken, waaronder ook vele Nederlandse kerkgenootschappen, hebben de Bijbel losgelaten als het onfeilbare Woord van God, men heeft er een eigen draai aan gegeven en de kracht van dit Woord weggenomen. De ‘grote afval’ is al een tijdje aan de gang. De oude stad Babel is al vele eeuwen geleden verwoest, maar de Bijbel wijst een nieuw Babylon aan, waarin de beginselen van het oude worden voortgezet. Een ‘Nieuw Babylon’ waar een kerk zetelt die niets anders is dan een wereldkerk. Deze kerk steunt niet meer op Gods Woord maar is bezig samen te werken met andere religies. Zo waren in december 2009 maar liefst 6000 afgevaardigden van 220 verschillende religieuze groeperingen aanwezig op een bijeenkomst van het "[Parliament of the World Religions](#)" in [Melbourne Australië](#). Onder de genodigden waren afgevaardigden van Christelijke kerken, Hindoes, Soefi's, Boeddhisten, Moslims, Indianen, Scientology, verlichten, dansers, popmuzici, en vele anderen om de onderlinge eenheid verder uit de bouwen. Men is het met elkaar eens dat de “broeders en zusters” weliswaar verschillende wegen bewandelen maar dat ze allemaal leiden tot dezelfde God.

Verschillende protestantse kerken beweren dat er een gemeenschappelijke relatie bestaat tussen christendom en islam omdat ook de '[Koran melding maakt van Jezus](#)'. De naam die ze voor deze samenwerking (idioterie) bedacht hebben is: “Chrislam”. Ze beweren dat men zowel een volgeling van de Here Jezus kan zijn zonder noodzakelijk aan het geloof vast te houden dat Jezus de Zoon van God is, die stierf voor onze zonden als gift voor eeuwig leven. Deze kerken hebben hun deuren geopend voor moslimdiensten en protestante predikanten, zeggen dat Koranteksten in de christelijke kerken gelezen zouden moeten worden. Moderne theologen wijzen de maagdelijke geboorte van Jezus af en loochenen daarmee ook Zijn Zoonchap Gods en Zijn opstanding. Vandaar dat moderne theologen zo'n goede verstandhouding met moslimgeestelijken hebben, want beiden zijn geïnspireerd door de *vader der leugen en zijn geest*. Veel christenen zien de islam als een andere variant van het christelijk geloof.

Het lijkt allemaal zo mooi, de onderlinge toenadering tussen de verschillende religies, maar uiteindelijk zal het uitmonden in één werelds religieus systeem met volledige uitschakeling van de Here Jezus. Openbaring 17 laat zien dat er een satanisch religieus systeem zal heersen over alle ‘rassen, volken, stammen en talen’ en vol zal zijn van ‘gruwelen en onreine dingen’. Het zal een herleving zijn van de mysteriereligie van het oude Babylon, voordat de talen door God werden verward. (Genesis 11). Het gaat bij deze kerk niet meer over Jezus, maar over een valse messias, die door de ‘Verlichten’ van deze wereld wordt vereerd. Zij controleren de wereldpolitiek op grond van deze occulte leringen.

De vervangingstheologie bloeit weer als nooit tevoren. De in de Verenigde Staten wonende Grieks-Melkische aartsbisschop Cyril Salim Butros beweert: „*De Heilige Schrift mag niet worden misbruikt om daarmee de terugkeer van de Joden naar Israël te rechtvaardigen, want het Joodse volk is geen uitverkoren volk meer omdat de komst van Christus alle beloftes in vervulling heeft doen gaan.*” Met deze opmerking is Butros één van velen die dit valse standpunt delen. Daarom kunnen veel kerken met de huidige staat Israël niet uit de voeten. Israël kan dus niet bestaan omdat de kerk haar plaats heeft ingenomen. Deze leer gaat terug op niet-Joodse kerkvaders, die eerst een uit Konstantinopel en later een uit Rome stammende theologie vertegenwoordigen.

Babel is de bron waar, na de spraakverwarring, alle systemen van afgoderij uit voortvloeiden. Het centrum van de macht die in de hele geschiedenis doorwerkt. Haar oordeel wordt in Openbaring hoofdstuk 18 beschreven.

Terug naar: [Inhoud](#)

